

IF'en ble for liten for denne karen fra «Fram». Han sovnet på dekk og våknet våt - til stor munterhet for tilskuerne og seg selv.

sé i år? Kapteinen tråklet sammen nytt klasseflagg, endring fra i fjor. Hvor mye "Rett i koppen" trenger vi, mon tro? Har vi nødvendig sikkerhetsutstyr? Hvordan ser langtidsvarselet ut? "Håper vi får mye vind" sier Mannskapet som liker seg dårlig i stilla. "Du vet ikke hva du ber om" sier Kapteinen da litt spydig, - han har vært på Skippermøte og fått kulingvarsel.

Fredagen kommer, Kapteinen er utålmodig, han liker å ha god tid. Mannskapet trives bedre med små marginer, men når Bror ikke dukker opp på brygga til avtalt tid og den ene fem-minuttern går etter den andre er det ikke fritt for at hun kikker litt på klokka. Endelig - der kommer han halsende, motoren går, fortøyningen er kastet, han hopper ombord og det er en time til start når vi putrer ut av Snarøysundet med alt det fem-hester'n kan klare. Vi runder Hovedøya på ti-minutter'n, slår av motoren på fem-minutter'n og er ti meter fra startlinja når skuddet går. "Dette

rakk vi akkurat" sier Mannskapet og Bror lettet. "Nei!" smeller det fra Kapteinen, like knapp i kommentaren som Drillo.

Så er vi igang - fri vind utover langs Hovedøya. Vi forsøker etterhvert å komme vestover, men det blir stille og vi ser konkurrentene seile i fin vind på vestsiden av fjorden. Velger så å gå innenfor Gåsøya og får der kontakt med N-90 og N-39 som vi skal knive med det meste av turen. Fin vind utover mot Slemmestad, trangt med mange kjøppe babord-manøvrer i sundet mellom Håøya og Aspon. Vi velger vestsiden av Kaholmen og lister oss gjennom jetéen inne i fjæra ved Storsand med en liten hale av båter etter. Nå er det spennende. N-90 og N-39 har gått østsiden. Hvem har valgt riktig? Noen få minutter etter treffes vi ved ferjeleiet. Dødt løp så langt.

Så er det å småkryse utover fjorden, vi vil ikke for langt ut, men inne i fjæresteinene er det stille. Vi vinner litt i noen slag,

taper litt i andre. Det dukker opp et par tre IF'er til. Lanternene må på. Det er stille med unntak for en Hallberg-Rassy som har glemt å lade batteriet og må kjøre motor.

Vi passerer Filtvet 23.30 og setter kursen mot Son. Det er magiske timer fra midnatt. Vinden har løyet og lave stemmer fra andre båter kommer til oss over vannet. Mannskapet får en liten blund på vei østover og går på'n igjen når vi når Gullholmen. Da trues Kapteinen under dekk, han gir seg merkverdig lett i år. Det er nesten fullmåne og Mannskapet og Bror sitter med alle sanser våkne for å fange de små vindfletter som kruser vannflaten. Vi har flaks og finner en vindstripe, det klukker i baugen når vi skyter av gårde og Mannskapet og Bror er ganske stolte når de purrer Kapteinen og kan fortelle at vi har passert N-90 og N-39. Nå har imidlertid vinden løyet fullstendig og vi ligger og dupper med blafrende seil. Driver innpå andre båter som snurrer rundt uten mål og mening. Morgenen gryr og vi kan se nordavinden fylle spinnakrene lenger inn i fjorden. Vi prøver å komme lenger ut for å møte den. En diger representant for Holland America Line ser ut til å ville pløye tvers igjennom feltet. Han får tydeligvis melding om at det ligger noen hun-